

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/211/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415203860
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415203860.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovanému: F. Š., A.. XX.XX.XXXX, X. S. F. E. E. F., W. Q. H., O.H. XX/X, v konaní o zaplatenie sumy 463,75 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 344,96 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,84 eura za obdobie od 04.11.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.11.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.12.2012 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.01.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.02.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.03.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.04.2013 až do jej zaplatenia, s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.05.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.06.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.07.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.08.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.09.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.10.2013 až do jej zaplatenia, s 8,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.11.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.12.2013 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.01.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.02.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.03.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.04.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.05.2014 až do jej zaplatenia, s 8,15 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.06.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.07.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.08.2014 až do jej zaplatenia, s 8,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.09.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.10.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.11.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.12.2014 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.01.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.02.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.03.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.04.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.05.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.06.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.07.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.08.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.09.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.10.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.11.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.12.2015 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.01.2016 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.02.2016 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.03.2016 až do jej zaplatenia, zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.04.2016 až do jej zaplatenia, a zo sumy 7,84 eura za obdobie od 21.05.2016 až do jej zaplatenia, to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu pomernej časti trov konania vo výške 37,- eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia - 28,75 eura a ďalších trov - 8,25 eura, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcu do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou na tunajší súd 14.10.2015 sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding a. s., Kežmarok, IČO: 35923130) prostredníctvom svojho zástupcu voči žalovanému domáhal zaplata sumy 463,75 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 04.11.2012 až do jej zaplata, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že so žalovaným 27.02.2012 uzatvoril zmluvu o pôžičke evid. č. 20182943 (ďalej len „ZoP“), na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 610,- eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa ZoP mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 51 mesačných splátkach v sume 10,- eur, z ktorej doposiaľ uhradil sumu 130,- eur. Vzhľadom na porušenie povinnosti žalovaným splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so ZoP a podmienkami k nej, listom - predžalobnou upomienkou z 25.10.2012 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Doposiaľ žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 463,75 eura.

Na výzvu súdu adresovanú zástupcovi pôvodného žalobcu, aby dokladoval s odkazom na konkrétne ustanovenia zmluvy, že predmetná ZoP (Zmluva o pôžičke z 27.02.2012 č. 20182943) obsahuje zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne pokiaľ ide o náležitosť uvedenú pod písm. f) - uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pod písm. j) - pokiaľ ide o uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v predmetnej zmluve vo výške 12,40 % a pod písm. k) - uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane toho, koľko z danej splátky má predstavovať splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka prípadných poplatkov, reagoval až terajší žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo 14.01.2016 doručeným súdu 20.01.2016. V danej odpovedi uviedol, že na základe ZoP sa žalovaný zaviazal uhradiť pôžičku poskytnutú v celkovej výške 610,- eur v 51 mesačných splátkach vo výške 10,- eur a akotáciu vo výške 100,- eur. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 532,60 eura žalovaný uhradil ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 130,- eur. Tieto úhrady sú v platobnej histórii evidované ako „Priradené (EČ, splátka)“. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s úhradou sumy 402,60 eura. V zmysle bodu 11.2. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. Žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta: dňa 20.05.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.04.2012, dňa 19.08.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.07.2012, dňa 19.09.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.08.2012, dňa 20.10.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.09.2012, dňa 19.11.2012 za omeškanú splátku predpísanú na deň 20.10.2012. Spolu 5,- eur. V zmysle bodu 11.3 VOP sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Žalovanému bol vyčíslený sankčný úrok vo výške 56,15 eura, a to z obdobia od 30.11.2012 do 31.08.2015 (výška dlžnej sumy) * % (výška úroku z omeškania) / 365 (počet dní v roku) * (počet dní príslušného obdobia). V zmysle bodu 11 VOP boli žalovanému vyčíslené poplatky vo výške 61,15 eura, ktoré sú v platobnej histórii evidované ako „pokuta_S“ (56,15 eura) + „pokuta_O“ (5,- eur). Dlžnú sumu ku dňu podania žaloby predstavovala suma 463,75 eura, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny 402,60 eura a poplatkov v zmysle bodu 11 VOP ku dňu podania žaloby vo výške 61,15 eura.

Uznesením z 26.01.2016 č. k. 5C/211/2015-85 právoplatným 17.02.2016 súd pripustil vstup terajšieho žalobcu na miesto doterajšieho - pôvodného žalobcu, ktorý na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.11.2015 postúpil žalovanú pohľadávku spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na terajšieho žalobcu.

Súd konal a rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil podaním z 26.02.2016 navrhujúc vo veci rozhodnúť bez osobnej účasti sporových strán.

Žalovaný vo výpovedi na pojednávaní 16.12.2015 uviedol, že sa k žalobe - jej dôvodnosti bližšie vyjadriť nevie. Očakával, že na pojednávaní bude prítomná aj druhá strana a že sa nejako dohodnú. Nerozporoval tvrdenia žalujúcej strany v žalobe, že kupoval na pôžičku notebook. Už si presne nespomína koľko stál, ale mohol stáť tých 500,- eur ako to uvádza žalobca. Pri jeho kúpe zaplatil akontáciu 100,- eur a potom ešte uhradil v splátkach 30,- eur. Následne už nič neplatil. Tovar kupoval v Senci. Potvrdil pravosť svojho podpisu na ZoP. Tiež uviedol, že v E. F. nebýva od r. 2008, keď na adrese E. F. XXX zostala bývať jeho bývalá manželka. Teraz býva pri svojom otcovi v H.. Pred mesiacom sa vrátil z výkonu trestu, kde pracoval a z odmeny, ktorú zarobil, mu sťahovali na jeho dlhy. Vo výkone trestu bol 5 mesiacov. Zatiaľ nemá žiadny príjem. Požiadal o dávky v hmotnej núdzi, o ktorých zatiaľ nebolo rozhodnuté. Čaká na zamestnanie, podal si viacero žiadostí. Z výkonu trestu si doniesol sumu 47,- eur.

Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že na základe ZoP poskytol pôvodný žalobca ako veriteľ (ďalej len „postupca“) konajúci prostredníctvom zmluvného partnera - sprostredkovateľa, žalovanému pôžičku (finančné plnenie) vo výške 400,- eur na financovanie časti kúpnej ceny tovaru špecifikovaného ako „kanc. a výp. technika - notebook“, ktorého kúpna cena predstavovala 500,- eur. Celková suma pôžičky bez poistenia bola uvedená vo výške 510,- eur a celkové náklady spotrebiteľa 110,- eur. Žalovaný sa zaviazal pôžičku po navýšení o úroky vo výške 12,40 % ročne splatiť v 51 splátkach po 10,- eur mesačne poštovou poukážkou. Priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 45,23 %, RPMN pri danej pôžičke predstavovala 12,40 %, typ akcie (10 EUR) a bol uvedený termín konečnej splatnosti (mesiac, rok): 5/2016. Akontácia bola uvedená vo výške 100,- eur (20 % z kúpnej ceny tovaru). V časti poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky bolo označené - „Odmietam poistenie, resp. nespĺňam podmienky pre vznik poistenia“.

Z predloženého prehľadu splátok a úhrad, ktorého správnosť potvrdil aj žalovaný, vyplýva, že žalovaný v súvislosti s kúpou tovaru a splácaním pôžičky zaplatil celkovo 130,- eur. Konkrétne šlo o platbu z 25.02.2012 vo výške 100,- eur (platba akontácie) a platby splátok - dňa 18.04.2012 vo výške 10,- eur, 31.05.2012 2 x po 10,- eur.

Predmetná ZoP je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali, spotrebiteľskou zmluvou a na vzťah ňou založený dopadajú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Konkrétne šlo o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve, ktorej najmenej jedno vyhotovenie dostane každá zmluvná strana a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ ten následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať o.i. tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f/), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (písm. j/) výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbanami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (písm. k/).

Súd po oboznámení sa s obsahom ZoP uzavretej zákonom predpísanou písomnou formou dospel k záveru, že postupca pri uzatváraní ZoP nedôsledne aplikoval práve vyššie citované ust. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) ZoSÚ, ktorá neobsahuje všetky ním požadované náležitosti. Pritom zákonom stanovené povinné náležitosti ZoSÚ nie sú zákonodarcom stanovené samoúčelne, ale v záujme ochrany spotrebiteľa, aby sa tento mohol aj na základe takýchto parametrov majúcich významnú výpovednú hodnotu zodpovedne rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu s veriteľom vstúpi alebo nie (či je to pre neho výhodné, resp. akceptovateľné) a aby tieto boli zo zmluvy už na prvý pohľad spotrebiteľovi zrejme (boli uvádzané jednoznačne).

Pokiaľ ide o náležitosť špecifikovanú pod písm. f) § 9 ods. 2 ZoSÚ, z nej je v ZoP výslovne uvedená doba trvania ZoP (takýto údaj v zmluve absentuje) a nedostatočne je v nej uvedený aj termín konečnej splatnosti úveru (uvádzaný údajom „5/2016“). Takto formulovaný údaj termínu konečnej splatnosti úveru neposkytuje žalovanému jednoznačný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru ako to predpokladá zákon. Zákonná požiadavka uvedenia konkrétneho termínu v sebe zahŕňa uvedenie nielen mesiaca a roka, ale aj výslovné uvedenie príslušného dňa daného termínu konečnej splatnosti úveru.

Z náležitosti požadovanej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v ZoP nie sú výslovne uvedené všetky predpoklady, ktoré boli použité pri výpočte RPMN, ktorá bola v zmluve uvedená vo výške 12,40 %.

Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že z ÚZ má byť o.i. zrejma ako výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna je výška splátky samotnej istiny a koľko výška splátky dojednaných úrokov, ÚZ podľa názoru súdu neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky tzv. súhrnnej splátky, ktorá je u každej z celkového počtu 51 splátok uvedená vo výške 10,- eur. Takýto údaj (koľko z každej splátky má pripadať na splátku istiny a koľko na splátku dohodnutých úrokov) nevyplýva ani z čl. 6 bodu 6.3 VOP, kde je akurát uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

Pre uvedené nedostatky ZoP je potrebné úver na jej podklade poskytnutý žalovanému postupom považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov.

Na základe uvedeného, ak žalovaný z poskytnutého úveru (400,- eur) doposiaľ vrátil 30,- eur (suma 100,- eur, ktorú zaplatil podľa prehľadu splátok a úhrad dňa 25.02.2012, t.j. ešte pred uzavretím ZoP, predstavovala v zmluve uvádzaná akontácia), zostala by mu (nebyť nižšie uvedeného dôvodu) povinnosť vrátenia sumy 370,- eur.

V zmysle čl. 6 bod 6.2.VOP pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve, podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, čo vyplýva aj z platobnej histórie, kde bola každá jednotlivá splátka vyčíslená k 20. dňu v mesiaci. Vzhľadom na uvedené ustanovenie a aj na počet dojednaných splátok a splatnosť poslednej splátky v mesiaci máj 2016 je zrejme, že prvá splátka bola splatnou dňa 20.03.2012. Súd v ZoP a ani vo VOP nenašiel ustanovenie, ktoré by postupcu oprávňovalo „zosplatiť“ poskytnutý úver pre omeškanie žalovaného so splácaním jednotlivých splátok, čo postupca zrejme mienil realizovať listom z 25.10.2012, v ktorom však absentuje odvolávka na nejaké konkrétne ustanovenie ZoP, resp. VOP, ktoré by postupcu oprávňovali k takémuto postupu (žiadať okamžitú úhradu všetkých splátok jednorázovo). Ak by aj také oprávnenie postupca mal mať, takáto skutočnosť by nemala žiadny vplyv na už existujúcu splatnosť splátok, ktoré boli splatné pred výzvou postupcu na splatenie celého zostatku dlhu (nevzniklo v danom smere nejaké „nové“ omeškanie a ohľadne ich splatnosti nezačala plynúť nejaká „nová“ premlčacia doba).

S účinnosťou od 01.05.2014 s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení zákona č. 102/2014 Z. z., ktoré má charakter procesnej normy aplikovateľnej od jej účinnosti vo všetkých konaniach, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv, prislúcha súdu povinnosť pri nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offio prihliadať aj na premlčanie žalovaného nároku uplatneného voči spotrebiteľovi. Súd bol teda povinný v danej veci ex offio zaoberať sa aj otázkou premlčania žalobou uplatneného nároku.

Otázku premlčania nároku z predmetnej ÚZ ako zmluvy spotrebiteľskej je potrebné posudzovať podľa OZ, ako to vyplýva z početnej judikatúry súdov vyššieho stupňa (napr. závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a sp. zn. 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009...). Na zmluvy uzavreté podľa ZoSÚ, pod ktorý spadá predmetná ZoP, sa subsidiárne vzťahuje OZ. V spotrebiteľských zmluvách ide o vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom, ktorý daný úver prijíma na spotrebu, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou - predovšetkým ZoSÚ

a ustanoveniami OZ. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu občianskoprávnu a nie podnikateľské právo. Aplikácia nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania, by poukazom na § 54 ods. 1 OZ znamenala zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Preto súd ohľadne premlčania a dĺžky premlčacej doby aplikoval ust. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Nakoľko pôvodný žalobca podal žalobu až dňa 14.10.2015, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, sú premlčané všetky nároky žalobcu z danej ZoP, ktoré sa stali splatnými pred 14.10.2012. V súdnej veci súčasťou žalovanej istiny boli aj splátky (zahŕňajúce aj splátky istiny úveru) splatné v období od 20.04.2012 do 20.09.2012 (tá ich časť, ktorá nebola splatená platbami žalovaného v celkovej výške 30,- eur). Pre účely posúdenia otázky premlčania súd vychádzal z toho, že ak by mal žalovaný v dohodnutom počte splátok (51) splatiť svoj existujúci záväzok voči veriteľovi, ktorý s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v danom prípade predstavoval sumu 370,- eur, tak potom by výška každej z nich pri rovnomernom splácaní predstavovala sumu 7,84 eura. Zo sumy 370,- eur na splátky, ktoré boli splatnými od 20.10.2012 (šlo o 44 splátok, ktoré nie sú premlčané) potom pripadá suma 344,96 eura (7,84 x 44) a práve v danej časti súd žalobe ohľadne žalovanej istiny vyhovel, majúci preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ktorý uvedenú pohľadávku nadobudol v priebehu tohto konania Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.11.2015 vrátane je prílohy, obsahujúcej špecifikáciu žalovanej pohľadávky.

Zároveň súd s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu postupcu a žalovaného (v znení účinnom do 01.02.2013), aplikovateľného v takomto znení s poukazom na § 10c uvedeného nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na čas omeškania po 31.01.2013 priznal žalobcovi voči žalovanému zo sumy 344,96 eura aj úrok z omeškania za obdobie omeškania žalovaného vo výške zákonného úroku, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej zo 44 nepremľčaných splátok tvoriacich priznaný nárok (okrem prvej priznanej splátky, ktorú priznal až od 04.11.2012, od ktorého dňa žalobca žiadal priznať celý žalovaný nárok), splatných po 7,84 eura až do ich zaplatenia.

Vo zvyšnej časti predmetu tohto konania žalobu (ktorou si žalobca uplatňoval pohľadávku voči žalovanému nad rámec jej skutočnej výšky a tiež aj v tej jej časti, ktorá už bola premlčaná včítane uplatneného príslušenstva z danej časti žalovanej istiny) z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanému právo na náhradu ich pomernej časti, a to v celkovej výške 37,- eur. Z celkového predmetu konania, ktorý po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 598,60 eura, mal žalobca úspech v rozsahu 390,58 eura (po vyčíslení priznaných úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku), t.j. v rozsahu 65 %, a vo zvyšnej časti (v rozsahu 35 %) bol neúspešný, teda jeho tzv. čistý úspech činí 30 %.

Dôvodne vzniknuté a uplatnené trovy žalobcu v celkovej výške eura pozostávajú z trov právneho zastúpenia 95,83 eura za 2 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie veci r. 2015, 2/ písomné podanie (žaloba) z 13.10.2015 (l úkon á 31,54 eura + režijný paušál vo výške 8,39 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení. Z uplatnených trov právneho zastúpenia súd pri výpočte odmeny nezohľadnil odmenu za úkon špecifikovaný ako „písomné podanie (návrh na zmenu účastníka konania)“ z 15.01.2016, nakoľko potreba takéhoto úkonu vyvstala výlučne z dôvodu konania pôvodného žalobcu, ktorý sa až po podaní žaloby rozhodol postúpiť žalovanú pohľadávku a preto náklady súvisiace s takýmto dispozitívnym úkonom, ku ktorému žalovaný nedal žiadny podnet, si musí znášať žalujúca strana, teda niet dôvodu, pre ktorý by takto zvýšené trovy právneho zastúpenia mali v pomernej časti zaťažovať žalovaného ako prevažne neúspešného účastníka.

Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia predstavuje 30 % priznaných 28,75 eura.

Ďalšie trovy vznikli žalobcovi v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 27,50 eura, z čoho 30 % predstavuje priznaných 8,25 eura. Žalobcovi priznané trovy je žalovaný povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť zástupcovi žalobcu.

S poukazom na § 160 ods. 1 časť vety prvej za bodkočiarkou O.s.p. súd stanovil žalovanému s ohľadom na výšku priznaného nároku a ním deklarované jeho pomery dlhšiu, a to 60-dňovú lehotu na zaplatenie priznaného nároku s jeho príslušenstvom, počítanú od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).